

Huszka Hermina Általános Iskola - Örkény

Névadónk

Engedje meg, hogy iskolánk névadóját, Huszka Herminát bemutassuk, kinek nevét 2000-ben vettük fel.

Huszka Hermina, "Huszka kisasszony" 1864-ben Kőbányán született. Tanítói képesítést szerzett, 1882-ben Budapesten. Háromévi falusi tanítás után 1885 augusztusában érkezik Örkényre, és szeptemberében kezdi a tanítást az 1872 óta itt tanító Gresskovics Ferenc tanító mellett az akkor meglévő egy-tantermes tanítói lakással rendelkező iskolában. Az I-IV. osztályos leányokat tanította. 1892-ben Pálóczi Horváth István felkérésére az iskolai tanítás mellett, a család házitanítója lett.

Először Ilonát, utána Jolánkát, Irénkét, majd Zsuzsannát tanította a betűvetésre, olvasásra és a számolás alapjaira.

Az alapok elsajátítása után vette át a tanítást Lukács Antónia a család nevelője és társalkodónője.

Pálóczi Horváth Zsuzsanna /Szőke Lajosné/ elbeszéléséből tudjuk, hogy, a család minden tagja - ugyanúgy mint a falu lakói - nagyon szerette a mindig vidám, gyermekszerető és barátságos tanítónőt.

1897 nyarán végzi el Kecskeméten a Földművelésügyi Minisztérium által szervezett gazdasági ismétlőiskolai tanításra szolgáló szaktanítói tanfolyamot.

Megszerezte a gazdasági szaktanítói képesítést, és 1898-as tanévtől tanítja az ismétlő tanulókat /12-15 évesek/.

Az ide járó tanulók heti 5-5 órában sajátították el a gazdasági ismeretek alapjait.

Majd később a Pálóczi Horváth István által alapított faiskolában tanította az ismétlősöket 1925-ig, a rendes iskolai tanítás mellett.

1900/1901-es tanévtől kezdve a tankönyvek értékesítését, illetve azok árának beszedését is rábízák.

Lelkiismeretes munkájának köszönhető, hogy a falu gyermekei és azok szülei hamar megszerették és szívükbe zárták.

1898-tól minden évben Ő szervezi meg a március 15-i ünnepséget, ami az iskolai ünnepségen kívül a községünkben 1849 január 5-én sebesülésében belehalt két honvéd sírjának a megkoszorúzásával zárult.

1925-ben munkája elismeréseként a Kultuszminisztérium legmagasabb kitüntetésében és jutalmazásában részesül.

A tanításon kívül tagja volt az örkényi dalkörnek, az örkényi Katolikus Népszövetségnek.

1935-ben, 50 évi örkényi tanítás után vonult nyugállományba. Mint nyugdíjas gyakran bement az iskolába és segítette a tanulásban lemaradt gyerekeket. 1952-ben Budapesten bekövetkezett halála után Örkényben temették el.

Forrás: Rogosz János nyugalmazott tanár "Örkény község története" c. könyvéből